

bescherming wel willen aanraden, om eens het kleine boekje te lezen van Lewis R. W. Loyd: *The Protection of Birds, an indictment*. Loyd heeft het vooral tegen het dogmatische en oppervlakkige in de geschriften van de „Royal Society for the Protections of Birds” en hoewel er veel eenzijdigs en paradoxaals uit zijn pen vloeit, moeten wij erkennen, dat de vogelbescherming ook wel eenige harde waarheden te hooren krijgt. Zeer terecht wijst hij er op dat eenzijdige en volstrekte bescherming leidt tot overbevolking, die eerst noodlottig kan worden voor andere soorten en ten slotte voor de eigen soort zelf. De zilvermeeuw en de kokmeeuw worden zoo onder sommige omstandigheden ware steenen des aanstoots, en ook de roeken en spreeuwen geven aanleiding tot moeilijkheden. Loyd geeft er een voorbeeld van hoe een volstrekt verbod van het rapen van kievitseieren tot uitwerking had dat na een aanvankelijk overvloed van kieviten in een paar jaar tijd de kievitbevolking zoo goed als vernietigd was. Hij haalt dan Holland aan als voorbeeld, hoe door een beperkt rapen van kievitseieren de voorspoed van die vogelsoort juist bevorderd wordt.

De kritiek die hij levert op Miss Gardiners „Rare vanishing and lost British Birds” (een uitbreiding van een brochure van W. H. Hudson, die dertig jaar geleden verscheen) is uiterst leerzaam en onderhoudend en een ernstige waarschuwing voor allen, die propaganda willen maken voor vogelbescherming. Zijn leuze is: „de waarheid boven al”. Nu is het helaas lang niet gemakkelijk, om de volle waarheid te weten te komen en wie er nog niet van overtuigd mocht zijn, zal door de lectuur van Loyd's boekje wel tot het besef komen, dat vogelbescherming, zal zij haar doel bereiken, moet berusten op een zeer grondige wetenschappelijke voorbereiding. Er komt zooveel bij te pas, dat je haast zou aarzelen er aan te beginnen. Toch kunnen wij niet wachten en daarom moeten wij volstaan met den wensch, dat de vogelbescherming, die het goed met de vogels meent, te allen tijde bereid moet zijn om zijn inzicht te verbeteren en in overeenstemming daarmee zijn methoden te wijzigen.

In ons land staan vogelbeschermers en wetenschappelijke verzamelaars gelukkig niet zoo scherp tegenover elkander. De gevaren, die bij ons de vogelwereld bedreigen komen van andere zijde. Toch is er voor onze vogelbeschermers uit Loyd's boekje ook zeer veel te leeren en wij zullen er nog wel eens naar moeten verwijzen. T.

Nog eens de Bisons. — „Nature” is maar half tevreden over de deportatie van de zestienhonderd en zooveel bisonen van Wainwright naar het Wood Buffalo Park. Dr. James Ritchie maakt terecht de opmerking dat de Prairie-bison een ander ras is dan de Bosch-bison en betreurt het nu, dat deze beide rassen vermengd worden. Hij zou er de voorkeur aan geven indien voor de overbevolking van Wainwright een afzonderlijk park werd ingericht; er is in Canada benoorden den drieenvijftigsten breedtegraad nog ruimte genoeg. Zeer leerzaam zou het dan zijn, om na te gaan in hoe verre de dieren den invloed zouden vertoonen van de verandering van klimaat en bodem. De Bosch-bison (*Bison bison athabasca*) verschilt van den Prairie-bison door zijn meerdere grootte, dichtere zijdeachtige beharing en grootere en meer binnenwaarts gebogen horens. Het is niet bekend of deze verschillen het gevolg zijn van ingeboren variabiliteit dan wel van veranderd klimaat en omgeving. Het zou nu van het grootste belang zijn, om in den loop der tijden na te gaan of de Prairie-bison, levend onder dezelfde omstandigheden als de Bosch-bison, maar zonder met dien vorm in aanraking te komen, ook gaandeweg die eigenschap zou vertoonen. Een groot biologisch experiment, ongeveer van hetzelfde kaliber als onze droogmaking van de Zuiderzee. T.

Laatbloeiende wilgen. — In de vorige zomervacantie in Den Haag vertoevende en wel in dat gedeelte aan de westzijde, dat zich voortdurend ten koste der duinen uitbreidt, troffen wij op een wandeling langs een smal pad bij het Quickvoetbalveld een aantal wilgen in bloei.

Het bleken amandelwilgen (*Salix amygdalina* L.) te zijn, die volgens Heukels' Schoolflora in April en Mei bloeien en welke in de tweede helft van Augustus in vollen bloei stonden. Misschien kan iemand ons mededeelen, wat de oorzaak van dezen laten (of tweeden?) bloei kan zijn.